

[Grøthe Fenger Møller]

Jeg synes, det er glædeligt at kunne konstatere ud fra finansministerens redegørelse, at modernisering finder sted over en bred front i hele statsadministrationen, at man retter indsatsen imod større projekter, at man ser på de organisatoriske problemstillinger, og at man arbejder med ny teknik. Alle er vigtige områder.

Det er, som det også fremgår af redegørelsen, nødvendigt med en decentralisering af opgaveløsning og økonomiansvar, og det er også væsentligt at tage diskussioner om, hvordan forholdet skal være mellem departementer og direktorater eller styrelser.

Her tror jeg ikke på, at man kan opstille en enkelt model, for jeg tror, at de forskellige ministerier strukturmæssigt er så forskellige, at man må lave en model, der er tilpasset det enkelte ministerium.

Men jeg tror også, det er væsentligt, at samtidig med at man prøver på at fastlægge en klar opgave- og ansvarsfordeling mellem departement, styrelser og direktorater, er det væsentligt at sikre, at der er et velfungerende samarbejde mellem disse ledende organer, og derfor hænger det sammen, hr. Ivar Nørgaard; man skal decentralisere, men samtidig køre og fungere som en enhed. Jeg ved, at bl.a. arbejdsministeriet kører et program, hvorefter man siger: arbejdsministeriet én enhed, og det betyder, at man decentraliserer, men samtidig siger: ja men vi, departementet og direktoraterne, hører altså sammen i én stor sammenhæng, og derfor må vi også samarbejde. Det mener jeg er meget afgørende.

Vi har fået et nyt totalrammeprincip, og det giver et øget ansvar for de enkelte ministerier med hensyn til prioriteringen inden for de enkelte sektorer. Det er klart, at det kan være en vanskelig opgave samtidig med, at vi må føre en tilbageholdende udgiftspolitik, men det er også klart, at der ligger nogle udfordringer i denne opgave.

Det er væsentligt, at vi kan få EDB, fælles budget og regnskabssystemer, men det afgørende er, at de ansatte også må med ind i udviklingen, som jeg sagde før.

Jeg synes, det er positivt, at man har fået en aftale med DJØF i røkeringen af AC-medarbejdere; jeg tror, det er noget, man vil blive glad for i det lange løb. Jeg synes, det er væsentligt, at man laver udviklingsprogrammer, der er fælles, at man laver efterud-

dannelsesaktiviteter, og at man prøver på at inddrage alle medarbejderne også i EDB og i tilrettelæggelsen af et nyt sprog, i, hvordan vi lærer at formulere os, således at vore brugere kan forstå os.

Ved udgangen af 1987 vil størstedelen af budgetreformen være gennemført, og målet for de kommende år vil bestå i at fastholde uændrede statslige udgifter og prøve at fordele dem inden for de forskellige områder. Dette er en meget svær opgave i sig selv, men jeg mener, at der alligevel også skal være plads til og mulighed for at foretage omstillinger og omprioriteringer, for vi har jo nogle væsentlige opgaver, vi skal have løst. Vi skal have nye uddannelser, så vi kan forebygge flaskehalsproblemer på arbejdsmarkedet, vi skal have forskning og teknologi, således at vi forbedrer vores konkurrenceevne, og vi skal selvfølgelig også som et eksempel have EDB inden for AF-systemet. Det koster nok nogle penge, men til gengæld betyder det, at der måske bliver sparet på dagpengeudgifterne.

Der er blevet talt om produktivitet og om en produktivitetsforøgelse inden for den offentlige sektor. Jeg tror ikke, det er på alle områder, man kan måle produktivitet, men inden for visse områder kan man, og jeg tror, det er væsentligt, at man gør det. Vi kan også se, at man visse steder har givet virksomhederne andel i rationaliseringsgevinster, og det synes jeg er positivt.

Den offentlige sektor skal være en attraktiv sektor, den skal være et godt sted for folk at arbejde, og den skal være spændende, for det er spændende at arbejde med samfundsudviklingen.

Så er der blevet talt meget, også en lille smule følelsesmæssigt, fra hr. Ivar Nørgaards side og også tidligere om begrebet privatisering, og om det vil jeg gerne sige, at det konservative folkepartis opfattelse er, at der er visse opgaver, der godt kan lægges ud, f.eks. rengøring, men det er også helt klart, at det er det konservative folkepartis opfattelse, at sundhedssektoren og den sociale sektor er områder, som det klart er statsens opgave at varetage, og vi har ikke nogen som helst overvejelser eller planer om – som nogle har forsøgt at skyde os i skoene – at privatisere hele dette område. Men på visse områder, der ligner den private sektor, mener jeg altså godt at man kan gøre det.